

[Statsministeren.]

mentlig lige så vel som alle andre, at der over hele den frie verden er sket en stærk nedgang i produktionen af tekstil- og konfektionsvarer. Denne nedgang kan det ærede medlem næppe mene at Danmark ene af alle lande kunne have undgået — hvis blot vi havde haft en socialdemokratisk regering.

Endelig vil det ærede medlem utvivlsomt under sine studier af andre landes økonomi have bemærket, at der i hele den frie verden er sket en svækkelse af den internationale højkonjunktur, en naturlig reaktion på de voldsomme prisstigninger, der fulgte i Koreakrigens spor.

Disse forhold har naturligt måttet spille ind for et land, der som Danmark i høj grad er afhængigt af forholdene ude i verden. Resultatet måtte blive en vis nedgang i dansk produktion og beskæftigelse.

Det i denne forbindelse mest bemærkelsesværdige er, således som jeg forøvrigt tidligere har haft lejlighed til at omtale det, at trods en tilgang til arbejdsmarkedet på ikke mindre end 40 000 i de sidste tre år er den egentlige arbejdsløshed kun steget ca. 8 000. Jeg synes ikke, at dette er et resultat, man behøver at skamme sig over, behøver det navnlig ikke, når man betænker, hvad der er sket siden da. Danmark har devalueret sin valuta, hvilket ubestrideligt skabte prismæssige vanskeligheder for os. Der er krig i Korea med store pris- og produktionsmæssige vanskeligheder til følge. Vort bytteforhold overfor udlandet har været dårligere end i nogen anden regerings tid. Marshallhjælpen er gået ned fra ca. 400 mill. kr. om året til ca. 75 mill. kr. I det sidste år er råvarepriserne ude i verden faldet med 10—15 pct., hvilket naturligt har skabt stor tilbageholdenhed hos køberne, fordi de afventer yderligere prisfald.

Under disse omstændigheder er det lykkedes at bringe prisbevægelserne under kontrol, lykkedes at forbedre vor valutastilling med ca. 550 mill. kr., og alligevel har dette saneringsarbejde kun haft til følge, at af en samlet tilgang på 40 000 arbejdere har arbejdsmarkedet i 3 års perioden ganske vist ikke kunnet opsuge alle 40 000, men dog de 32 000.

Jeg tror, at der i befolkningen vil være adskillige — også blandt dem, der ellers gerne lytter til socialdemokratiske talere —, som vil indrømme, at den socialdemokra-

tiske kampagne mod regeringens beskæftigelsespolitik hviler på et yderst spinkelt grundlag.

Nu må dette ikke forstås på den måde, at vi ikke fortsat vil følge beskæftigelsesudviklingen med stor agtpågivenhed. Den nylige frigivelse af anlægs- og byggearbejder til et par hundrede millioner kroner viser ganske tydeligt dette. Det var her, vor agt at gøre en indsats mod den sæsonarbejdsløshed, som gennem mange år hver eneste vinter har skabt store økonomiske og menneskelige problemer.

Det ærede medlem synes at mene, at det, han kalder „regeringens kreditstramning og høje rente“, fører til, at de private erhvervsdrivende søger at opnå deres løbende finansiering i udlandet. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er inde på samme tankegang, men som den forsigtige mand, han jo er, nøjes han med at give sine betragtninger spørgsmålets form.

Jeg indrømmer, at den socialdemokratiske ordførers formodning ville gøre mig — for at sige det mildt — mindre glad for den forbedrede valutastilling, hvis den var rigtig i noget væsentligt omfang. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Det er rigtigt, at der — såvidt man kan se — i første kvartal i år er sket en forøgelse af den private gæld i fremmed valuta. Det bør dog i denne forbindelse erindres, at denne post indeholder fejl og udeladelser, to momenter, der kan være af betydelig størrelsesorden. Men for 1951 som helhed gælder det, at private kapitalbevægelser ifølge det foreliggende materiale ikke synes at have haft noget betydeligt omfang, selvom der i forskellige perioder havde været ret store private kapitalbevægelser. Denne oplysning fremgår af den økonomiske årsoversigt, der blev udsendt i maj i år. Forsåvidt angår andet kvartal i år, viser de senest fremkomne tal, at der antageligt ikke er sket større forskydninger i de private forretningsmellemløberer med udlandet. På dette grundlag er det vist nok så sandsynligt, at forøgelsen af den private gæld i januar kvartal i år snarere skyldes andre forhold end kredit- og rentepolitikken. Det vil være naturligt at gætte på rygterne om devaluering af pundet, hvad også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var inde på.

Jeg tror derfor med rette at kunne hævde, at den skete forbedring af valutastillingen i alt væsentligt er udtryk for en forbedring i